

1. Fribefordring af de Ansatte selv paa ikke tjenstlige Rejser.
2. Fribefordring af de Ansattes Familier i Almindelighed med indtil 24 Fri-
pas aarlig til Hen- og Tilbagerejse for hver Funktionær.
3. Fire Friпас maanedlig til Rejser til nærmeste Købstad og tilbage (Torve-
rejser) for de paa Landet ansattes Familier.
4. Friпас for de Ansattes Familier til Rejser i de 5 Sommermaaneder paa
Strækningerne Kjøbenhavn-Holte-Rungsted.
5. Fribefordring for Ansattes Børn til Skolerejser.
6. Fri Rejser for Medlemmer af Statsbanernes Sygekasser til Sygekasselæger,
Hospitaler o. l.

Den fornødne Bevilling paa hver af disse Poster kan efter Regler, som man forbeholder sig nærmere at meddele Rigsdagen, skønmæssigt opgøres saaledes:

ad 1. Fribefordring af de Ansatte selv.

Hver Indbygger i Landet foretager gennemsnitlig 8 (Enkelt-) Rejser aarlig over Statsbanerne. En stor Del, sandsynligvis den langt overvejende Del, af disse Rejser er Forretningsrejser, herunder indbefattet Rejser fra Hjemstedet til Arbejdsstedet; Resten er Lystrejser. De Forretningsrejser, som Statsbanernes Funktionærer foretage, ere næsten udelukkende Tjenstrejser, der ikke ville være at medtage i Beregningen; ligeledes er det en ren Undtagelse, at en Statsbanefunktionær boer udenfor det Sted, hvor han tiltræder sit daglige Arbejde. Tilbage blive altsaa kun de egentlige Lystrejser. Disse lattes nu ganske vist for de Ansatte ved den frie Rejse, men de fleste Lystrejser volde dog tillige andre Udgifter end selve Jernbanebilletterne, og alle forudsætte de, at den fornødne Tid haves til Raadighed. Men med Hensyn til Raad og Tid ere Statsbanernes Funktionærer ingenlunde bedre stillede end Landets øvrige Indbyggere, og det kan derfor med stor Sikkerhed siges, at det Antal Lystrejser, som hver Statsbanefunktionær gennemsnitlig foretager, ikke kan være større, men efter al Sandsynlighed er en væsentlig Del lavere end det gennemsnitlige Antal Forretnings- og Lystrejser for Landets Indbyggere i Almindelighed. Erfaringen viser da ogsaa, at den langt overvejende Del af Statsbanernes Ansatte rejser meget lidt, bortset fra de egentlige Tjenstrejser.

Da Tallet af Ansatte i Driftsaaret 1904—1905 vil være c. 10,500, regner man derfor snarere for højt end for lavt, naar man anslaar deres ikke tjenstlige Rejser til $10,500 \times 8 = 84,000$.

Gennemsnitsprisen for en lokal Enkelt-Rejse er c. 62 Øre, men herved maa det erindres, at 19,7 pCt. af Statsbanernes Funktionærer efter de nu gældende Regler er berettiget til Rejse i I. eller II. Klasse, medens Forholdet for andre Rejsende er det, at kun 13 pCt. benytte I. eller II. Klasse. For at betone, at man agter at regulere dette Forhold ved det nye Friпасreglement, som er under Udarbejdelse, saaledes at Retten til at bruge de højere Vognklasser indskrænkes, sætter man her Gennemsnitsværdien af en Friреjse lige med Gennemsnitsprisen for en betalt Rejse, eller til 62 Ø.

Den samlede Værdi af Begunstigelsen under Punkt 1 kan herefter regnes til:
84,000 Rejser à 62 Øre = 52,080 Kr.

ad 2. Fribefordring af de Ansattes Familier.

Som ovenfor bemærket, kan hver Ansat aarlig faa 24 Friпас til Hen- og Tilbage-
rejse = 48 frie Enkeltrejser for sin Familie, d. e. Hustru, Børn og Tjenestetyende. Da man i det nye Friпасreglement agter at lade Fribefordring for Tyende bortfalde, ville Familiefriпас fremtidig kun kunne udstedes for gifte Funktionærer. Tallet af disse vil omtrent udgøre 8,400 (80 pCt. af 10,500). Ogsaa her sættes Gennemsnitsprisen pr. Rejse til 62 Øre.